

Blikwisseling

Trouw

Trouw aan het charisma

De spreker heeft de lezing in het Frans nodig – geen probleem dankzij de smartphone!

Ter voorbereiding op de Algemene Vergadering van de priorinnen van de Dominicaanse Congregaties in mei 2025 kwamen 45 zusters van 19 tot 25 september bijeen in Caleruega, Spanje. In de geboorteplaats van Sint Dominicus, aan de bron van de orde zagezegd, onderzochten ze de vraag: Hoe kunnen we vandaag de toekomst ingaan in trouw aan ons

charisma? De jonge dominicanessen kwamen uit 35 verschillende landen van alle vijf continenten, en ik had het geluk een van de tien afgevaardigden uit Europa te zijn!

“Ieder van jullie behoort tot haar eigen congregatie. Elke congregatie is de verwerkelijking van een charisma dat veel groter is dan ieder van ons. We hopen dat jullie zullen groeien in jullie waardering voor het grotere Dominicaanse charisma waar we allemaal deel van uitmaken. Jullie zijn hier vandaag bijeen als een droom die werkelijkheid wordt – onderschat dus nooit het potentieel van dromen!” – Met deze woorden verwelkomde onze gastvrouw Zr. Margaret Mayce, de internationale coördinator van DSIC (Dominican Sisters International Confederation) ons.

> *Vervolg op pagina 2*

Betrouwbare banden

In onze kinderdorpen proberen we kinderen die niet bij hun ouders kunnen opgroeien een nieuw thuis te bieden. En als deze kinderen volwassen worden? Van het begin af aan tot nu toe heeft Bethanië altijd „betrouwbare banden” aangeboden, d.w.z. dat we niet alleen verantwoordelijk zijn zolang de jeugdzorg betaalt.

Anna en Rudi zijn slechts één voorbeeld van velen. Anna Thyßen is sinds 2018 persvoorlichter voor de Bethanië Kinderdorpen. Ze is ook de kleindochter van

Natuurlijk kon „oma” Ludgera op Anna's bruiloft niet ontbreken.

> *Vervolg op pagina 2*

God is trouw

„Haat criminelen” las ik op een van de verkiezingsposters van de CDU voor de laatste deelstaatverkiezingen in Saksen. Een verontrustende uitspraak die ik niet kan rijmen met de boodschap van Christus.

Nu weet ik als direct en indirect slachtoffer van verschillende strafbare feiten heel goed hoe ingrijpend deze in je leven kunnen zijn. Maar ik weet ook dat haten niet helpt om deze ervaringen te boven te komen.

Wij, de zusters dominicanessen van Bethanië, willen „in het omgaan met schuld zoeken naar een mogelijkheid voor nieuw leven”. Wij kwamen bij elkaar door de ervaring van een God die ieder mens onvoorwaardelijk aanvaardt en deze relatie met ons niet verbreekt, zelfs niet wanneer wij schuldig worden aan onszelf of anderen of ons van Hem afkeren. Ontrouw maakt kapot, trouw maakt vertrouwen mogelijk! „Als wij ontrouw zijn, blijft hij toch trouw ...” 2 Tim 2:13a

Het helpt me om te weten dat Christus zijn vriendschap met ons niet opzegt. Dit geeft me de kracht en steun om mijn schaduwkanten onder ogen te zien, steeds weer door de smalle poort van zelfkennis te gaan, me met mijn schaduwkanten te

> *Vervolg op pagina 2*

> *Vervolg van pagina 1*

Tijdens deze week konden we luisteren naar verschillende gerenommeerde Dominicaanse theologen:

Zr. Barbara Reid (USA) inspireerde ons met haar lezing "Een spiritualiteit met open ogen: de tekenen van de tijd lezen". Haar pleidooi: ontmoet de Heilige Geest waar hij zich het vaakst laat zien, midden in de chaos! Laat hem alles op zijn kop zetten en besef waar je als vrouw in de kerk voor wilt opkomen!

Zr. Ana Francisca Vergara (Colombia) daagde ons uit om in ons hele leven zoekers te blijven, zodat onze gezichten stralen van de ontmoeting met God, want alleen dan zullen we iets hebben dat de moeite waard is om te delen.

Zr. Sabine Schratz (Ierland) scherpte ons bewustzijn voor de lokale en globale invloeden waaraan we worden blootgesteld en moedigde ons aan om de kansen die ze bieden te benutten.

Er stonden ook twee excursies naar Dominicaanse plekken op het programma.

Het was een week van elkaar leren kennen, verwonderen en intensief werken, gepaard met veel gelach en enkele tranen bij het ontdekken van gedeelde ervaringen. Aan het eind hebben we vijf

zusters gekozen die volgend jaar tijdens de Algemene Vergadering in Rome de resultaten zullen presenteren. We zijn benieuwd wat er dan gebeurt.

Zr. Hannah, Bonn

> *Vervolg van pagina 1*

verzoenen en stap voor stap vrijer te leven. Ook daarom ben ik altijd in staat geweest om andere mensen aan te moedigen om hun schaduwkanten onder ogen te zien, en het raakte me diep om te zien hoe gevangenen hetzelfde doen en verzoening zoeken en geven. Niets heeft mijn ziel meer geheeld dan de vriendschap en broederschap van dierbaren die in hun leven aan een misdaad schuldig zijn geweest, maar de weg terug naar God en zijn liefde hebben gevonden.

Zr. Katharina, Algemene Overste

> *Vervolg van pagina 1*

Zuster Ludgera en gaat al van jongs af aan het kinderdorp Waldniel in en uit. Rudi Leister is haar vader. Hij en een aantal van zijn broers en zussen behoorden tot de eerste generatie kinderen van zuster Ludgera. Die begon in 1969 met acht kinderen en was in totaal 33 jaar moeder van het kinderdorpgezin – de langste tijd in het Sternenhaus.

Rudi groeide bij haar op. Toen hij trouwde, hield hij contact. En omdat hij dicht bij het kinderdorp woont, werd dat ook een stukje thuis voor zijn dochter Anna. Lange tijd vond ze het heel normaal dat „oma” een non is en ze heeft veel bewoners van het kinderdorp gewoon „altijd gekend”.

Voor haar verjaardag vlak voor Kerstmis nodigde zuster Ludgera altijd mensen uit in het zustershuis („Wie komt, komt”). Er waren nooit minder dan 30 personen, vaak meer, want door de jaren heen brachten de oud-pupillen hun partners, kinderen en tenslotte hun kleinkinderen mee.

Anna nam ook meteen haar vriendje mee. De twee zijn sindsdien getrouwd (in de kapel van het kinderdorp natuurlijk) en hebben een zoontje, Henry. Terwijl veel mensen hun werk en privéleven zorgvuldig gescheiden houden, kan Anna dat niet echt. Ze kent haar baas, directeur Esser, al van kinds af aan. En natuurlijk is ze tijdens haar ouderschapsverlof ook keer op keer terug geweest naar het kinderdorp en heeft ze haar kleine Henry meegenomen.

Toch veranderen er dingen. Anna's „oma” Ludgera moest na 55 jaar van Waldniel naar de zustersgemeenschap in het seniorencentrum in Meckenheim verhuizen. Veel vrienden en oud-leerlingen kwamen bij elkaar om afscheid te nemen. Rudi gaf een barbecue en zijn zus organiseerde alles. Op Moederdag hebben Rudi en zijn vrouw zuster Ludgera al in Meckenheim bezocht.

Maar wat zal er van de kerstreünies terecht komen? We zullen het zien. Trouw is geen eenrichtingsverkeer.

Zr. Barbara, BGL

De jaren 70 in het Sternenhaus: Rudi in het midden.

De Kerk houdt stand tegen alle verdrukking in – al tweeduizend jaar!

Op de ranglijst van christen-vervolgende landen van „Open Doors” komt Europa onder de eerste 50 landen niet voor, maar dat wil niet zeggen, dat christenen in Europa overal hun geloof vrijelijk kunnen beleven. In o.a. Turkije, Oekraïne, (Wit)Rusland en de Balkanlanden zijn er meldingen van discriminatie van, juridische beperkingen voor gelovigen en vandalisme ten opzichte van christelijke gebouwen en voorwerpen. Als algemeen secretaris van de UCESM (Unie van Conferenties van Hogere Oversten in Europa) beleef ik dit op het ogenblik van heel nabij. Ik had een lieve kennis uitgenodigd tot deelname aan onze Algemene Vergadering. Mijn kennis genoot met volle teugen van het samenzijn met zo veel religieuzen. Een week later werd die kennis gearresteerd. Een aanklacht werd niet bekend gemaakt en de enkele oorspronkelijke dagen arrest werden met een onbekend aantal vermeerderd; mijn kennis zit al maanden in de gevangenis. Contacten met de consul en de nuntius en Amnesty International resulteerden in het dringende verzoek, niets te ondernemen en zeker niet uitgebreid te publiceren, om de repressie niet nog aan te wakkeren. Terwijl veel mensen in de West-Europese landen onverschillig tegenover geloof en godsdienst staan, is het beleven en praktiseren ervan op andere plekken levensgevaarlijk!

Laten we alle slachtoffers van deze onvrijheid in onze gebeden gedenken!

Zr. Marjolein, Haelen

Trouwe steun

In een nummer over het onderwerp „Trouw” mogen we de mensen die ons steunen niet vergeten. Sommigen doen dit met hun geld, sommigen door te bidden, sommigen met hun ideeën of hun inzet.

Veel van hen begeleiden ons al tientallen jaren. Soms is de zuster die de persoonlijke band had al lang overleden, maar de giften aan de gemeenschap blijven binnenkomen.

Toen we in het voorjaar naar het nieuwe klooster in Bonn verhuisden: wat zouden we zonder Chris beginnen?

Anderen vierten kerkdiensten met ons of bidden met ons mee vanuit de verte – een heel stille, soms verborgen steun die desondanks een groot effect heeft en ons kracht geeft.

En tot slot zijn er de mensen die je kunt bellen als je hulp of advies nodig hebt: van verhuizers tot de commissies die Bethanië besturen en adviseren. Zij stellen hun tijd, energie en kennis graag ter beschikking, keer op keer.

Soms heb ik bijna geen woorden als ik me realiseer hoeveel mensen ons kleine Bethanië steunen; hoeveel mensen in ons investeren om ons vooruit te helpen! Dan kan ik niets anders bedenken dan: Dank jullie wel. We zouden het niet zonder jullie kunnen!

Zr. Barbara, BGL

Renovabis-congres 2024

Vanaf 1995 kregen we in Riga, Letland veel financiële ondersteuning van het Duitse solidariteitsinitiatief met katholieken in Oost-Europa, Renovabis.

Intussen niet meer vanuit Riga, maar als algemeen secretaris van de UCESM (Unie van de conferenties van hogere oversten in Europa) nam ik ook dit jaar aan hun internationaal congres deel.

Want Renovabis blijft een trouw ondersteuner van onze religieuzen in Oost-Europa.

De 220 deelnemers uit 26 landen luisterden, discussieerden en vierden het thema „de rol van de kerk in een steeds meer gesecculariseerde wereld”.

Facit: secularisering is geen bedreiging, maar een uitdaging. Belangrijk is, om moedig en openlijk de dialoog aan te gaan met niet-gelovigen en nieuwe manieren vinden van het geloof overbrengen in een pluralistische samenleving.

Het werd ook deze keer weer een feest van ontmoeting, van trouw tussen Renovabis, Bethanië en UCESM!

Zr. Marjolein, Haelen

Ida Dunkel 50 jaar in dienst

Ida Dunkel heeft ook nu nog contact met veel van haar volwassen kinderen.

Op 1 september vierde het Bethanië kinderdorp in Schwalmatal-Waldniel het 50-jarig jubileum van Ida Dunkel als kinderdorpmoeder. De kinderdorpen van Bethanië zijn opgericht door de zusters Dominicanessen van Bethanië en in het begin werden alle huizen geleid door zusters. Van hen werd een blijvende inzet verwacht omdat werk en privé niet echt gescheiden waren. Vanaf de jaren 1960 kwamen er geleidelijk „leken” bij. Ook zij blijven vaak lang in Bethanië omdat ze hier meer vinden dan alleen een baan. Het feit dat één van hen een halve eeuw is gebleven, is toch wel iets bijzonders.

Ida begon in 1974 op 19-jarige leeftijd bij zuster Ludgera in het Sternenhaus te werken. Ze was eigenlijk „gewoon” kleuterjuf en kon zich niet echt een leidinggevende rol voorstellen. In 1977 echter, kreeg ze een telefoontje van pater Manuel, de toenmalige pedagogische leider van het kinderdorp: er waren broertjes en zusjes die niet langer bij hun ouders konden blijven en of zij de uitdaging aan wilde gaan om hen een thuis te bieden. O ja, nog iets: ze waren met zijn negenen. Ida vroeg of ze wat tijd kreeg om erover na te denken. Het antwoord: Ja, natuurlijk, 30 minuten.

Terugkijkend kunnen we alleen maar zeggen: wat een geluk voor door de jaren heen 63 kinderen dat ze zo ongelooflijk dapper is geweest om ja te zeggen! Ze is er nog steeds voor hen, zelfs voor degenen die allang volwassen zijn. Doordat ze zo lang is gebleven konden talloze mensen op verschillende manieren van Ida profiteren. Voor de meesten in het Waldnieler kinderdorp is ze er gewoon altijd geweest.

Dit werd ook duidelijk op de dag van het feest: tijdens de gezinsdienst zat de kapel van het kinderdorp vol – natuurlijk preekte pater Manuel. Daarna vierde men door in de aula met kinderen, „ex-pupillen”, vrienden en collega's. Ze bedankten „Mama Ida” en „Oma Ida” met een kleurrijk programma. Ze heeft zich door de jaren heen altijd met hart en ziel ingezet voor haar werk – en één ding is zeker: ze zal deel blijven uitmaken van de levendige kinderdorpgemeenschap.

555 Jaar trouw

Al een aantal jaren vieren we onze jubilea samen: één viering voor alle jubilaressen van het jaar in Nederland, één voor iedereen in Duitsland. Dit jaar vierden we het eerst in Nunhem op 22 mei: Zr. M. Rosaria (50 jaar; goud), Zr. M. Goretti, Zr. Hadewijch en Zr. Henny (60 jaar; diamant) en Zr. Gemma en Zr. Francois (70 jaar; platina). De tweede viering vond plaats op 21 september in Bergisch Gladbach: Zr. Hellena (25 jaar; zilver), Zr. Angela (40 jaar; robijn) en Zr. Birgitta en Zr. Ingeburg (60 jaar; diamant).

Beide vieringen waren heel eenvoudig, een mooie kerkdienst en een gezellige koffietafel. Zoals gebruikelijk vonden ze alleen plaats in een kring van zusters, zonder gasten. Dit beantwoordt echter precies aan de behoeften van onze jubilaressen, want ook hier is de „kleine kring” nog vrij groot en de meeste van hen naderen de 80 of zijn die zelfs al gepasseerd.

Die deutschen Schwestern beim Jubiläum in den Niederlanden. Übersetzung!

We vierden dus 555 jaar trouw aan Bethanië in alle rust, maar met grote dankbaarheid. Deo gratias!

ABN-AMRO-Bank
IBAN: NL93 ABNA 0478 8859 46
BIC: ABNANL 2A
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

De Dominicanessen van Bethanie zijn een erkende ANBI instelling (Algemeen Nut Beogende Instelling).

Impressum

Uitgever: Dominicanessen van Bethanië
Zr. Katharina Hemmers OP
Postbus 4050 · NL – 6080 AB Haelen
telefoon: 0031/(0)6-51536286 (Zr. Sara, sekretariaat)
www.dominicanessenvanbethanie.nl
redactie: Zr. Barbara Offermann OP · sr.barbara@bethanien-op.org
lay-out: Ulrike Jasser, Heinsberg

Recht van bezwaar: wilt u geen post meer van de dominicanessen van Bethanië ontvangen? Bel ons dan op +49 - (0)2204/2002-100 of schrijf naar sr.barbara@bethanien-op.org. Omdat volgens § 23 lid 1 & 2 van de kerkelijke wet voor de bescherming van de persoonsgegevens van religieuze gemeenschappen van pauselijk recht (KOR-OG) kunt u op elk gewenst moment tegen de verwerking van uw persoonsgegevens protesteren.

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.